

„LEGYÉL!”

IFJÚSÁGI NAGYHÉT'17

MOTIVÁCIÓ

„LEGYÉL!”

Ki mondja ezt? Honnan jöhet ilyen hang, ez a szó?

Gondolod, hogy csak a Teremtéskor mondta ezt Isten? Nem tűnik úgy, hogy azóta is itt „dobol”, szinte szívverésünk ritmusára, bennünk?

Én Isten felszabadító hangjának hallom ma is, ha kimondom magamban csendben, vagy ha kiáltani is merem!

„Legyél” Jézussal...

... és tarts velünk is ezekben a „levelekben”, egészen márciusig!

Aztán az ünneplésben, a közösségben Sátoraljaújhelyen 2017 Nagyhétében!

NÉZZ! HALLGASS!

<http://www.ifigodollo.hu/film/tvshoeshine/2009-mekdsz-grund-kerest%C3%BCk-a-spiritualit%C3%A1s-!%C3%A9nyeg%C3%A9t%E2%80%A6-tvss>

<http://www.ifigodollo.hu/film/commonpost/1803-cig%C3%A1ny,-magyar,-m%C3%A1s-a-b%C5%91rsz%C3%ADne,-%C3%A9s-commonpost>

[http://odpictures.hu/portfolio/koncertfelvetel-misztral-egyuttes-gyongyot-az-embernek/...](http://odpictures.hu/portfolio/koncertfelvetel-misztral-egyuttes-gyongyot-az-embernek/)

OLVASS EL!

Képesek vagyunk valamit elérni, megragadni, kimondani, önmagunkat kifejezni. Ez a szabadságunk egyik része. Valamit elérni, valamit megvalósítani. A szabadság másik része, legalább ilyen fontos, hogy mindazt el is tudjam engedni, amire képes vagyok. Elengedni, amit megcsináltam, elengedni, amit tudok...

A szabadságot így is leírhatnánk, képesség arra, hogy valamit tegyek, és képesség arra, hogy ugyanezt elengedjem. Hogy képes legyek arra, hogy valamit megcsináljak, és képes legyek arra, hogy annak az összes gyümölcsét elengedjem.

Sokan vannak, akik nagyon ügyesek abban, hogy valamit tudnak csinálni, de nem tudják elengedni. Vannak nagyon sokan, akik hallatlanul ügyesek az elengedésben, és például, meg se próbálnak valami fontosat cselekedni, ... az a biztos. Se bátorság, se kezdeményezés, se kockáztatás.

Teréz anyát szentté avatták. Tudjuk, az Ő példáján nagyon láthatjuk, hogy az élet is, meg az istenkapcsolat is olyan, hogyha azt úgy akarjuk élni, ahogy érdemes, hősiességre lesz szükségünk.

Hősiesség nélkül egyszerűen nem megy. De a hősiességnek van két formája. Az egyik, egy-egy hallatlan nagyvonalú gesztus. Erre is szükség van. De nagy dolog, ha megvan bennünk az érzékenység, hogy mikor jön az a gesztus, amikor a magunk módján, a magunk korlátozott és esendő módján egyszer csak valahogy kifejezésre jut, megteesszük! Az életnek néha van egy-egy ilyen helyzete, lehet, hogy évekig nincs, és akkor egyszer csak van.

A másik pedig, a hősiességnek az a minősége, amit 40-50-60-70 évig csinálunk folyamatosan, és soha semmi látványos nincs benne. De hogyha abbahagyjuk, akkor megint csak eltűnik és elenyéskszik valami, amiért érdemes embernek lenni.

Arra a készségre mindenképpen szükségünk lesz, hogy merjünk és legyünk bátrak a hősiességre!

„Legyél csendben, és tudd, hogy én vagyok Isten! Legyél csendben, és tudd, hogy én vagyok Isten! Legyél csendben, és tudd, hogy én vagyok Isten! Legyél csendben, és tudd, hogy én vagyok Isten!

